

kaſ by mě humjadowali, až ſom jan taſe
braſ a huchowaſ, zož jo mě hužytne, a niz
tež to, zož jo ložnemu kněſu nejlubſche a
nejdroſche. — Robinson, Robinson! žaſcho
won ſam k ſebe, to nějo pſchawě, až by
taſ zyniſ, gab ſe něto napschiſmo wětſch
ſwignuſ a lož roſbiſ a ſchyſno, zož na
něj jo, do morja waliſ, kaſ by mogſ twoju
wědobnoſcž směrowaſch?! Robinson možaſcho
lěbda dozaſaſch, ab jan jěſněj na brog
pſchiſchkej a na to ſe ſaſej k loži roſchikej.
ſa dvě gožine tam běſchtej a něto weſe
nejperwej ten ſudk je ſkotom a ten kaſchcziſ
ſ dejmantami a parlami, a akle potom bu
jomu lažej hoſoko hutſchoby.

Taſ žělaſchtej ten zeſy žeiſ až do wja-
zora a hyſchczi ſcheſcž drugich dñow, a po-
byſchtej kuždy žeiſ dwa abo tſchi raſe na
loži a bēreſchtej ſchyſno, zož jan možaſchtej
hunaſcž, jo, kuždu delku a kuždu baſku, to
poraſchtej na kraj. A taſ by hyſchczi dkujko
žělaſej, gab jima naraſ wichaſ něſadorak.
Ako ſlědny raſ na loži běſchtej, wižeſchtej,
až ſe wichaſ a něgnada pſchibliža; wonej
chwataſchtej, zož jan možaſchtej, ale ſamo-
žaſchtej dohubēgaſch; ſkoro chytachu ſe
moſſke žwaſy pſcheſ ſplawadko a chytachu
ſ ſwego ſchyſno do morja; wonej paſ ſe
twarže žaržaſchtej. Ale dkujko něwarno-
waſcho, ga ſe roſry jeju ſplawadko a wonej
lažaſchtej w morju. Pětko plējaſcho, Ro-
binſon paſ ſapschiſne delku, ale morjo
ſchumjaſcho a chytaſcho delku, aby maſe
perko byſa, taſ až běſcho Robinson wēzej
ſpod delku ako na něj. Togo mozy chapjachu
hoſlabnuſch a won by ſe ſalaſ, gab jomu